

صفحه های ۷۸ دور فارسی در آگهی های تبلیغاتی

این مقاله با مساعدت و استفاده از آرشیو آقای علی شاه محمدی تهیه گردیده که از محبت بیدریغ و همکاری صمیمانه ایشان، تقدیر و تشکر می شود.

مقدمه

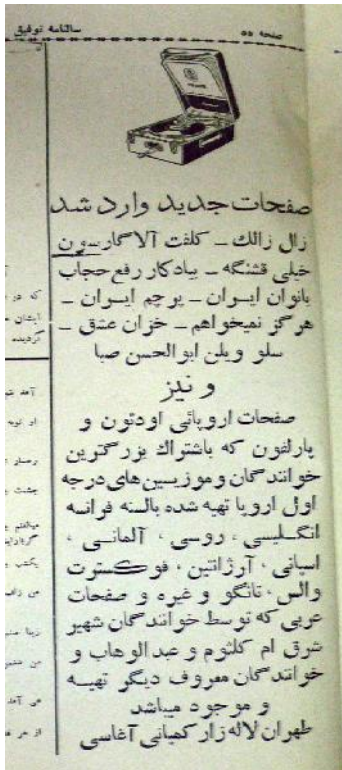
محدودیت مآخذ در دیسکوگرافی فارسی، آگهی های تبلیغاتی درج شده در مطبوعات را به یکی از منابع قابل اعتنا تبدیل نموده است. مستند بودن این آگهی ها از حیث تاریخ درج و انطباق آن با محتوای آگهی که می تواند حاوی زمان عرضه، عنوان آثار، اسامی هنرمندان و تصاویری از ایشان و بالاخره قیمت صفحه ها و حتی اطلاعاتی پیرامون نمایندگان و شبکه توزیع باشد.

آگهی صفحه های پولیفون

در سالنامه پارس ۱۳۰۶ شمسی که توسط آقای امیرجاهد منتشر می شد، آگهی زیر وجود دارد و خبر از ضبط صفحه های فارسی در این سال توسط کمپانی پولیفون می دهد. سیاق متن آگهی القا کننده این احتمال است که تا تاریخ چاپ سالنامه - که معمولاً در دی ماه هر سال بوده- هنوز اولین سری از صفحه های ضبط شده به تهران نرسیده است (صفحه های مورد اشاره، پولیفون با برچسب قرمز هستند که اطلاعات بیشتر درباره آن ها، در مقاله لیبل شناسی در صفحه سنگی شماره ۱ وجود دارد).

گرامافون و صفحات مارک
POLYPHON پولیفون

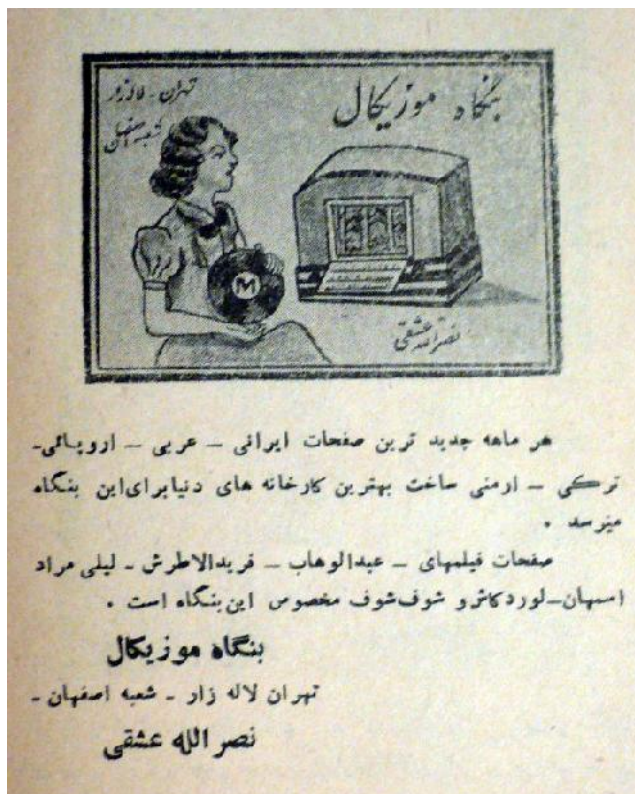
این کمپانی همیشه برای مزیت صفحات خود بهترین سازنده و خواننده عالم را دعوت مینماید و متحمل مخارج گراف میشود مخصوصاً امسال در ایران از بهترین نوازندگان و خوانندگان درجه اول و بهترین آثار ادب و اساتید شعر و سخن و آهنگ های شیرین شرقی و ایرانی قدیم و سبک های جدید صفحات بر قیمتی پر و تهیه کرده است گرامافون سیستم جدید این کارخانه در عالم شهرت فوق العاده دارد بدین معنی که صدای دستگاه موزیک و خواننده را بطور طبیعی و خوبی دلپسند بسمع میرساند - یگانه نماینده این کمپانی معروف عزرا میرحکاک و اولاده است در ایران و عراق بخیا بان چراغ برق مغازه میرحکاک رجوع کنید شماره تلفن ۲۸۷ است

آگهی صفحه های سودوا

در صفحه ۵۵ سالنامه توفیق (آبان ۱۳۱۵)، آگهی قابل توجهی درباره رسیدن اولین سری صفحه های فارسی پرشده در شام، بدون ذکر لیبل سودوا و محل ضبط و تولید و ارائه صفحه های اروپایی و عربی ادئون و پارلفون وجود دارد. فهرست عناوین آثار فارسی دال بر آن است که صفحه معروف و پرفروش **خزان عشق** برای اولین بار در این مجموعه ضبط و عرضه شده است و از صفحه دیگری نیز با عنوان **بیادگار رفع حجاب بانوان ایران** نام برده شده که در کتاب **گلبانگ محراب تا بانگ مضراب (خاطرات سید جواد بدیع زاده)** نیز ردپایی از آن دیده نمی شود. از سوی دیگر ورود قابل توجه صفحه های فرنگی و عربی به ویژه آثار هنرمندانی چون ام کلثوم و محمد عبدالوهاب را که در دهه بعد تاثیر فراوانی بر موسیقی ایران، در همه گونه های آن، می گذارند آشکار و تایید می کند.

آگهی بنگاه موزیکال

پرویز خطیبی در سال ۱۳۲۳ شمسی، مجموعه هایی از پیش پرده ها و تصنیف های خود را به ضمیمه روزنامه توفیق منتشر می کند. در آخرین صفحه قسمت دوم این مجموعه، آگهی **بنگاه موزیکال** متعلق به **نصرالله عشقی** به چشم می خورد که خبر از ورود و عرضه ماهیانه صفحه های جدید و به ویژه ترانه های فیلم های عربی و فرنگی می دهد. این آگهی گویای فعالیت **بنگاه موزیکال**، قبل از ورود به عرصه ضبط صفحه های فارسی از سال ۱۳۲۷ شمسی می باشد. یادآور می شود **بنگاه موزیکال** تا سال های آخر دهه ۳۰، صفحه های فراوانی از ترانه های فیلم های فارسی را ضبط و تولید می نماید که نسخه ای از برخی از آن فیلم ها، اکنون در دسترس نمی باشد.

آگهی صفحه های شهرزاد

شهرزاد یکی از سه لیبل اصلی ضبط صفحه های ۷۸ دور فارسی در دهه ۳۰ شمسی است که تاکنون کاتالوگ کامل یا فهرست دقیقی از آن ها منتشر نشده و یا در دسترس نگارنده نمی باشد. آگهی های پراکنده کمپانی شهرزاد در مطبوعات و مجلاتی چون موزیک ایران، کاویان و غیره، اهمیت ویژه ای در پردازش اطلاعات و تهیه دیسکوگرافی صفحه های شهرزاد دارا می باشند به ویژه آن که شماره قالب در بخش اعظم این صفحه ها از نظم و منطق متعارف و استاندارد مورد استفاده سایر شرکت های صفحه پرکنی تبعیت نمی کند.

مجله کاویان آگهی های متعددی در معرفی صفحه های شهرزاد دارد که به عنوان مثال، در شماره ۱۸ تیر ماه ۱۳۳۲ جدیدترین صفحه های آقای قاسم جبلی و در شماره مورخ ۲۳ مرداد ۱۳۳۲ شمسی آگهی مربوط به اولین سری از صفحه های بانو غزال را به همراه تصویری از وی به چاپ می رساند.

در مجله موزیک ایران نیز که انتشار آن از سال ۱۳۳۱ شمسی

آغاز می گردد، متناوبا آگهی صفحه های شهرزاد مشاهده می شود که به درج دو نمونه از آگهی های مربوط به سال های ۱۳۳۴ و ۱۳۳۵ اکتفا شده است. در همین اندک نیز، تغییر لوگوی شهرزاد در بین سال های ۳۴ و ۳۵ قابل مشاهده و استنتاج می باشد.

